

Vidlák: Válečné náklady

- CZ24 News | 3. listopadu 2022

Vítězství bude patřit tomu, kdo je ochoten zaplatit jeho cenu... To říkal starověký teoretik strategie mistr Sun 'C. Eperijský král Pyrhos zase deprimovaně prohlásil, že ještě jedno takové vítězství a je s nimi konec. Prostě každé vítězství má své náklady, které mohou být malé, ale také obrovské.

Jak velké mohou být, to teď vidíme ve válce na Ukrajině. Obě strany tam na frontu posílají neskutečné množství materiálu, v zázemí se točí astronomické peníze, těsně za frontou vybuchují muniční sklady i mosty, v dalekém týlu padají sebevražedné drony na trafostanice a raketa, která takový dron umí zasáhnout, je zpravidla o dost dražší, než samotné lítátko s trhavinou. Všichni jsme viděli ty dlouhé transportní vlaky plné tanků, obrňáků, kanónů... a moc jsme neviděli ještě mnohem delší vlaky plné jídla, munice a dalšího vojenského materiálu. Na obou stranách.

Vítězství má svou cenu a tu je nutno zaplatit...

Možná proto by bylo lepší, aby žádné vítězství vlastně nebylo. Všichni ti dávní stratégové a generálové, i ti, kteří dneska popohánějí tuto válku a z pohodlí gauče či Strakovy akademie hovoří o nutnosti pokračovat v boji až do konečného vítězství, i ti analytici, kteří více či méně přesně vyčíslují ty náklady na vítězství a mééédia, která oslavují dílčí úspěchy, tak tihle všichni svorně zapomínají, že války sice rozpoutávají mocipáni, čímž rozhodují, jak velká cena bude za vítězství zaplácena, ale tu vlastní cenu, tu platí obyčejní lidé.

Však už leckomu z vás zdrazilo topení, že ano? Jídlo také není zrovna levné, že? Benzín jsme také zažili levnější.

To máte ještě dobré, leckomu na Ukrajině už přišel telegram, že svého manžela, bratra, otce či syna (i dceru) už nikdy neuvidí. V Rusku to není jiné. Leckdo vítězství obětuje nohy či ruce, mnoho dalších už ve jménu vítězství přišlo o domy a místo k životu, všichni dohromady přišli o spoustu peněz a jak vidíte, válka se teprve rozjíždí. Už půl roku nám obě strany podle propagandy protivníka melou z posledního a brzy už to bude.... a skutek utek. Jak Putin, tak kolektivní Biden jsou ochotni podstoupit ještě velké oběti obyčejných lidí, aby byla zaplácena cena za vítězství.

A to nemluvím o tom, že jedna strana ještě prohraje... Náklady zůstanou a vítězství nebude. Ale zpravidla se nakonec ukáže, že stejně prohráli všichni a nejvíc pravdy měl henten Pyrhos. Nakonec se ukáže, že vítězství, pokud vůbec nějaké bude, za to vůbec nestálo. Jen chudí půjdou hledat hroby svých dětí.

Hele, já dneska nechci psát o válce na Ukrajině. Jen jsem ji použil jako příklad toho, že jakékoliv plnohodnotné vítězství stojí obrovské, ba neskutečné náklady. Dovedete si představit, co by mohlo být na Ukrajině i v Rusku, kdyby se všechny ty miliardy dolarů na střílení prostě jen rozdaly? Vidíte, jak hluboko se dá sáhnout do vrecka a jak silně je možné vyplenit peněženky v půlce světa, aby se nám NATO posunulo nebo neposunulo o jeden stát?

Ještě nevíme, kdo vyhraje, ale už můžeme zřetelně vidět, kdo spolehlivě prohraje za všech okolností. Koneckonců, nechodíte kvůli tomu demonstrovat? Není moc příjemné být tím spolehlivě poraženým a spolehlivě zaplatit všechny ty náklady.

Hele, my na těch demonstracích už také začínáme platit cenu za naše konflikty. Všichni víme, jak se nám původní organizátoři rozhádali, jak se navzájem posílají do háje, já už jsem se dozvěděl, že

sloužím globálním strukturám, je třeba si na mě dávat pozor, protože nikdo neví, kde jsem se vzal. Také jsem už spoustu lidí zklamal, protože jsem odmítl vystoupit s proslovem, který by nebyl můj. Nejsem jediný.

Jak se má člověk obhájit z nařčení, že je nastrčeným krtkem, že ve skutečnosti slouží Fialovi, že chce jen rozložit zevnitř tu skvělou náladu a brzké vítězství? Jak se to dá udělat? Není žádný průkaz vlastenectví. Reálně mě napadá jediná možnost – odejít. Zůstat doma, ukázat nohama, že nemá zapotřebí se drát do čela, že neočekává žádné prebendy ani výhody, nepotřebuje si nic dokazovat, ani nepotřebuje nikomu nic brát... Ale cena za toto vítězství je vysoká – každý člověk, který nepřijde, je ztrátou, která se nedá snadno nahradit. Ale jak jinak dokázat těm, kteří jsou zklamaní, že člověk skutečně není žádný převlečený globalista nastrčený od BIS?

Dávejte si pozor, co říkáte těm, kteří stojí vedle vás, protože je přivedlo stejné vědomí odpovědnosti, ale mají trochu jiný názor na to, co by se mělo dělat. Máme dost nepřátel i bez toho a vytvářet si další. Takhle to bude strašně drahé, i když zvítězíte.

Je možné vybojovat koncepci a dokonce je možné vybojovat jednotu. Ale za cenu obrovských nákladů – Za cenu lidí, kteří přišli, ale už nepřijdou. Stojí to za to? Nebylo by prostě lepší mít pódium na obou stranách Václaváku, kde by při jednom shromáždění probíhaly dvě přednášky? A nebo ještě lépe – nebylo by lepší v rámci jednoho pódia udělat dvě demonstrace zároveň?

Stojí za to, pokoušet se zvítězit? Stojí za to, mít pravdu, nepřipustit žádné kompromisy, udržet ideovou čistotu i původní étos? Jakmile potok začne sílit, zakalí se. Původní čistotu si udrží, dokud je malý. Příroda se nepokouší tu průzračnost udržet. Přizpůsobí se. On ten původní potok v té vodě pořád je. Je tam všechno, co tam bylo od začátku. Jen tam bývá i něco jiného. Příroda to tak dělá mnohem déle než lidi... asi ví proč. Přitom my potřebujeme nikoliv potok, ale veletok. Který protrhne hráze, vše zaplaví a proti kterému nebude obrany. A ne, ten fakt nebude průzračně čistý. Původní étos může být součástí něčeho většího, ale pokud budeme bojovat za jeho čistotu, tak to bude stát víc, než si obyčejní lidé mohou dovolit.

Proto by bylo lepší, aby se žádné vítězství vůbec nekonalo. Aby nebylo nutné. Nejlepší je jedna demonstrace, kde se sejdou všichni. Pokud to nejde, tak ať jsou na jednom pódii dvě demonstrace zároveň. Jedna po druhé, nebo vzájemné střídání. Pokud ani to nejde, je lepší aby na obou stranách jednoho shromáždění byla dvě pódia, ale uprostřed zůstal jeden lid, který si může zvolit. A pokud nejde ani to, považuju za dost pravděpodobné, že náklady na vítězství jedné ze stran se ukáží příliš vysoké .

Mám rád všechny kluky (a holky) z realizačních týmů kolem demošek. S leckterými z nich jsem se setkal, s leckterými jsem si potykal, většinou jsem si moc pěkně popovídal a z nikoho jsem neměl pocit, že by to s naší Kotlinkou myslel zle. Chtěl bych, abychom se příště sešli v Práglu všichni. Pro mě za mě nově i s Paroubkem a Vyskočilem. Ale všichni. Ten rozkol je příliš drahý a platí za něj obyčejní lidé pod pódii. Smysl to má jen tehdy, když budeme všichni na jedné lodi. Nesetkal jsem se s nikým, kdo by to chtěl ničit. Nikdo z organizátorů není žádná globalistická struktura. Mají jen (úplně milimetrově) odlišné představy, jak pokračovat dál.

Výsledkem bude buďto velká bouřící a hučící zakalená voda, plná různých proudů, která smete každou překážku a rozbije každou hráz, na kterou si nikdo netroufne, nebo neškodná čistá bystřina, která se rozlije do horské louky a zmizí.

Na které straně budu já, to je myslím jasné.

AUTOR: Vidlák

[ZDROJ](#)